

L'ESPURNA

Segona Època. Any II. Núm. 87

Girona, dijous, 25 de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDÀ

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Una Espanya feixista fóra presonera del capitalisme italo-alemany. Una Espanya democràtica fóra el manxaire de l'imperialisme anglo-francès. Una Espanya Socialista fóra l'eix de la Revolució Mundial i, per tant, l'alliberació de tots els explotats

Comença a prendre una perillosa volada, la tesi del mal menor, segons la qual essent preferible la República Democràtica al feixisme, cal defensar-la i reviure-la.

Plantejat el problema a través del simplisme lògic que caracteritza la coneguda panacea del mal menor, no té pas volta de full: enfront de l'autoritarisme capitalista, República Democràtica!

Les conseqüències, però, no poden esdevenir més funestes per a la classe treballadora. Ressuscitar aquesta doctrina, que nosaltres, de bona fe, creiem definitivament arribada, és, a fi de comptes, una de les mil maneres diplomàtiques per escamotejar i fer fonadissa la Revolució proletària.

Ens explicarem.

Es evidentíssim que la consigna democràtica no és pas una fórmula autóctona, filla única de casa nostra, producte del país ibèric. Clar que no han mancat entre nosaltres els bons col·laboradors, els excellents titelles, els comparses en figura de protagonistes. Però, l'autèntica cuina, la veritable, no en dubteu pas!, és el Foreign Office i el Quai d'Orsay.

Es l'imperialisme anglo-francès qui ha dictat la «formula salvadora». L'objectiu és ben clar: fer una Revolució a mida dels seus interessos de classe.

Una Espanya feixista fóra presonera del capitalisme italo-alemany.

Una Espanya democràtica fóra el manxaire de l'imperialisme anglo-francès.

Una Espanya Socialista fóra l'eix de la contestació revolucionària mundial i, per tant, un perill imminent per a la burgesia europea, ja sigui democràtica, ja sigui feixista.

La tesi del mal menor no accepta la darrera premisa; ans al contrari pretè adormir l'abrandament revolucionari per tal de fer entendre a les masses que la tutela franco-britànica és millor i més benigna que la tutela germano-itàlica.

El nostre deure és barrar-li el pas; puix la democràcia burgesa, avui encara vigent a la Gran Bretanya i a França, no tindrà altra sortida, en un avenir molt pròxim, que endreçar la democràcia i substituir-la per la violència feixista. Negar aquesta veritat, és tan com negar la decadència del sistema capitalista. La tesi del mal menor ens situa enfront d'un dilema: ésser vasalls d'uns o ésser-ne dels altres. El proletariat ha de tirar al dret, pel camí de la seva emancipació.

La tan tristement cèlebre doctrina del mal menor ha estat una mena d'opi per a la classe treballadora espanyola.

Abans que la Lliga, l'Esquerra!—raonaven mols obrers i camperols. I, a fi de comptes, la Lliga es feia mestressa del Poder.

Abans que les dretes, el Front Popular!—repetiren més tard. I el Govern del Front Popular, per impotència i per incapacitat, feia possible la rebel·lia feixista.

La tesi del mal menor és una tàctica en defensiva constant; mai, és ofensiva. La iniciativa es deixa sempre, a mans de l'adversari.

Es el cas d'Alemanya. Abans que els centristes, els reformistes!—Abans que els nazis els centristes!—I de claudicació en claudicació, fins a Hitler.

Es el mateix procés que seguirà el moviment austriac. Amb una sola diferència: que l'austro-marxisme en els darrers moments, reaccionà. Però, era massa tard: el feixisme l'havia guanyat per mà; que els socialistes havien perdut la iniciativa i restaren, des de molts temps, a la defensiva.

El proletariat espanyol ha de proclamar ben alt i ben clar que es sent massaavar de la seva sang per vessar-la en benefici del vampirisme capitalista, i no, per la seva pròpia i exclusiva llibertat.

L'obrer no lluita per al capitalisme, sinó per a una nova Humanitat on no hi hagi ni explotats ni explotadors.

Els nostres combatents gironins a Bellestar

Hom pot ésser orgullós de pertànyer a un partit, com el POUM, on cada militant és un soldat de la Revelació. Uns, al front, lluitant contra els mercenaris feixistes amb les armes a la mà; els altres, a reaguarda, dedicats als imprescindibles treballs d'organització interior i de reconstrucció econòmica social.

CRÒNICA DIÀRIA

Els escapularis d'En Lerroux

Finalment a Madrid s'han decidit a obrir les caixes fortes dels personatges funests que enviliren la República. A la de l'ex-president Alcalá Zamora hi han estat trobats joies i valors de l'Estat. A la del germà del carnestoltes de Sevilla també hi havia riqueses de la mateixa classe. A la d'Alexandre Lerroux no hi quedaven més que uns quants rosaris i escapularis.

Fantàstic. En la projecció del temps, la barra i la maldat d'aquest subjecte prendrà unes proporcions insospitades.

La història del célebre partit radical és una història proteica. Organisme compost de lladres i de «jóvenes bárbaros» de bona fe; de pirates i de convençuts admiradors de Nietzsche, per força n'ha via de sortir, d'una tal barreja absurdà, una trajectòria tenebrosa.

Qui no coneix la vida del célebre «Pepe el Moreno» i la Conxa (així anomena Benavides a Emiliiano i la seva querida)? Ha estat el deixeble més aprofitat del gran mestre emperador del Parallel. El més aprofitat perquè el senglar Pérez (més conegut per Pérez Madrigal) va tardar molts més anys a fer-se del partit lerrouxista. Aquest tipus, que ocupava un lloc «oficial» al servei de la canalla feixista, recentment fugí enduent-se un gravat de milions. I doncs, què es pensava En Franco?

Dificilment, però, cap deixeble lerrouxista ha arribat a avantatjar al mestre. El negoci de la cal i el cement, els rellotges, l'estrapar-

Toc d'alerta per als «valents»

Unes mainades han embrutat alguna pareta gironina amb «moris al PO. UM. Sabem qui són els «valents» que els induïen.

Declinem tota mena de responsabilitat.

Es el darrer avis.

Per als Comités i Partits

La verdad es siempre revolucionaria

Se dice que la verdad, revolucionaria por sí misma, se abre siempre camino.

Pero aunque a la larga, esto sea cierto, para que sea eficaz es preciso defenderla a tiempo y luchar ansiosamente para ayudarla a imponerse.

El deber, pues, de todo militante de un partido revolucionario, de sus juventudes, de sus simpatizantes, es propagar de un modo constante, incansable, las consignas de aquel, sin temor a la lucha desigual cuando haya que enfrentarse con elementos duchos en la polémica o en las actuaciones le-guleyescas, sin miedo a la impopularidad, o a que, en ciertos momentos, la mala fe, la incomprendión o la inconsciencia, nos apliquen el calificativo infamante de facciosos o derrotistas.

No basta con que tengamos razón. Es preciso convencer a la masa obrera de que la tenemos, ganar a nuestra causa a todos aquellos que sientan, aunque sea de un modo instintivo, la necesidad de hacer la revolución.

En el sindicato, en la fábrica, en el taller, en las dependencias oficiales, en el café, donde haya un militante del partido, jamás debe quedar ninguna manifestación reacionaria, equivocada, o confusa, sin la réplica inmediata, razonada con arreglo a nuestras teorías, experiencia y principios revolucionarios.

Nuestra responsabilidad es enorme en los momentos actuales, en que está en juego, no solo el triunfo de la clase trabajadora española, sino el cambio rotundo en la trayectoria del movimiento obrero internacional y en la historia de la humanidad. Y esta responsabilidad no quedaría salvada de ningún modo, con haber señalado acertadamente las consignas de cada momento, si no se ha luchado después férreamente para implantarlas.

No se trata de llevar un "Registro" de aciertos, mediante el cual nos sería fácil decir a la clase obrera, cuando ya fuese tarde: ¿Os conveníais ahora? ¿Os dais cuenta de a dónde hemos ido a parar por no hacernos caso?

No consiste sólo en tener razón, aunque esta sea la mejor ayuda. Nuestros propósitos son mucho más ambiciosos. Son los de guiar a la clase trabajadora hacia la victoria definitiva, de conseguir para ella el único triunfo positivo y sin intermediarios, de implantar la república socialista. Y, por tanto, de luchar para conseguirlo sin reparar en ningún género de sacrificios.

ASTUR

Voldria, en primer lloc, que questa nota no servís per molestar els alludits, sinó per corregir-los. M'anima exclusivament, que les coses vagin pel camí que jo crec deuen haver d'anar, per bé de guanyar la guerra i la revolució.

Vull exposar breument, doncs, una falta dels comitès i partits, que si fins ara tenia raó d'ésser, ha arribat el moment que ja no pot continuar. M'explicaré. Fa vuit mesos escassos què amb ajut "com és natural" de les potències feixistes, es llançaren al carrer per tal d'esclafar definitivament el proletariat. No els fou possible perquè els treballadors sabérem unir-nos circumstancialment.

Ara bé, perquè després de vuit mesos ens tornem a trobar igualment com abans?

Constatem que l'única preocupa-

cio ha estat empaitar enxufes, per molts afiliats, tirar d'auto, creient que tot estava guanyat. En una paraula. No viuen l'ambient de guerra, ni el fan viure als altres.

Aquest desgavell ha d'acabar-se. Prou d'anar a les oficines a les 12. Prou de gastar gasolina inútil. Prou de fastiguejar als treballadors. Exemples! Exemples! Exemples! Vei ací el que volem els treballadors.

Després, cal anar, com les jove-tuts revolucionàries, a una Aliança amb tots els sectors que acceptin un programa revolucionari, i fer una assemblea d'obrers, pagesos i soldats per constituir el govern de la victòria.

El Govern Obrer i Camperol. Visca l'Aliança Obrera! Visca la Revolució Socialista!

Joan Puig Dalmer

E S P U R N E S

Dones: ocupeu el vostre lloc

Un sabotatge dens de cultura burgesa ha fet que la dona espanyola no hagi viscut mai la vida social i política que damunt d'Iberia s'ha anat desenvolupant. En bona part també a causa de l'abandonament poc menys que absolut amb que el sistema burgès imprtant l'ha tinguda.

Al capitalisme no pot interessar-li l'emancipació de la dona per quan, incorporant-la a la vida productora quedaria més entredit la seva solvència com a sistema econòmic-social. Augmentaria el nombre de braços útils i consequentment el nombre de parats. Serien també més, moltes més, les intel·ligències esmercades en la tasca de preparar-li l'esfondrada.

La dona apta, emancipada, és l'enemic número u de tot sistema de força. La dona posseeix una capacitat enorme per al sofriment. Sap arrostrar, quan està convenient, la batalla contra la bescia feixista amb tot l'entusiasme, amb tota l'abnegació i tot el sacrifici de què són capaces. Els recursos que tenen a l'abast són incompatibles.

Sense reserves, i sublimitzades per l'ideal, heu d'assolir, dones, l'elevarció moral del moment trans-cendental que vivim.

Penseu menys en el divertiment, en el plaer, i més en l'utilitat que podeu i deveu prestar a la gran causa de l'alliberació de la Humanitat sofrint.

Companies de la vida i del dolor: Penseu que un minut robat a la redempció dels damnats, és una greu acusació a les vostres consciències de dones i de mares.

Ens trobem en la lluita final contra el despota i l'opressor seculars.

És de doldre, tanmateix, que la dona, a casa nostra, no s'hagi incorporat plenament a la lluita. Perquè no n'hi ha prou en confeccionar uns quants milers de gerseis i bufandes, en què uns centenars facin d'infermeres i unes dotzenes de propagandistes.

És necessari que les dones facin més vida de partit i de guerra. Que visquin integrament o tan com sigui possible, la vida de trasbals i de guerra, amb el propòsit d'esmercar-hi totes llurs energies.

En els moments greus i dramàtiques que vivim, no hi pot haver-hi hores i més hores per a l'esbarjo.

És d'unes proporcions tan fantàstiques aquesta gesta que els que vivim a l'interior de la mateixa no en copsem tota la vastitud!

Les dones tenen el deure d'entregar-se a la batalla contra la bescia feixista amb tot l'entusiasme, amb tota l'abnegació i tot el sacrifici de què són capaces. Els recursos que tenen a l'abast són incompatibles.

Sense reserves, i sublimitzades per l'ideal, heu d'assolir, dones, l'elevarció moral del moment trans-cendental que vivim.

Penseu menys en el divertiment, en el plaer, i més en l'utilitat que podeu i deveu prestar a la gran causa de l'alliberació de la Humanitat sofrint.

Companies de la vida i del dolor: Penseu que un minut robat a la redempció dels damnats, és una greu acusació a les vostres consciències de dones i de mares.

Ens trobem en la lluita final contra el despota i l'opressor seculars.

La veu metàlica i estrident de la sirena de la Llibertat i de la Justícia us crida. Desir-la és renegar per sempre del més preat i volgut per a vosaltres: una vida millor, una vida lliure i plena, una vida digna per al fruit dels vostres amors i de les vostres angoixes; i de la reivindicació total dels vostres drets de companya equiparada de l'home.

PUIGCÚVOL

Una indecentada!

Nota de l'Alcaldia:

La nit del 23 al 24 dels actuals uns desconeguts penetren a les aules del Grup Escolar Eiximinis, cometent tota mena de tropelies. Ha estat profanat el recinte sagrat de l'escola, amb empestifament de píssares i capgirament de calaixos, sense que s'expliqui el motiu que ha originat aquests actes despreciables. L'escola, lloc aplicable, santuari de la Cultura ha estat vandàlicament violada.

Resoltament cal posar fi a actes d'aquesta naturalesa que fan caure la cara de vergonya a tota persona ben nascuda.

Previnc als delinqüents que siguin atrapats que el càstic que se'ls imposarà serà senzillament exemplar i revolucionari; els prometo que no tindran ocasió de tornar-hi més.

NOTICIARI

l'estatge sindical, a les set de la vetlla.

Ordre del dia.

Creació d'un Secretariat Militar.

Girona, 25 de Febrer de 1937.

La Junta Directiva.

«La nostra intenció és de prendre, no solament les riqueses que hi han a les cases, sinó totes les fonts d'aquestes riqueses, totes les mines, els ferrocarrils, les fàbriques, les banques, els magatzems. La revolució és això.»

(Jack London. El Taló de ferro capitol III. Llegiu-ho en el fullote de l'Espurna) d'avui i voldreu conèixer sencera aquesta obra mestra del gran escriptor obrer americà.

DIADA DE MADRID
LA RERAGUARDA TE EL DEURE INELUDIBLE D'AUDIAR LA VANGUARDIA.

MADRID ÉS LA VANGUARDA DE LA GUERRA CONTRA EL FEIXISME

Han estat trobats per Carme Pi-juan i Josep Suñé, dues claus a la via pública i dipositades a l'Ajuntament, que seran lliurades a qui acrediti li pertanyen.

El taller de la Normal s'ha posat a disposició de la Junta Pro-Refugiats per a treballar en tot el que cregui convenient i ha fet donació d'un important stock de roba per els refugiats.

De moment queden instalats els tallers al segon pis, primera porta de l'antiga «Casa Carles».

Us heu donat compte dels infants fants que arriben refugiats a Girona, que fugen davant la barbarie feixista?

No penseu que aquests infants són germans nostres, i que tenim el deure d'ajudar-los?

Com?

Fent-vos socis de Pro-Infància Obrera, Carretera de Barcelona, núm. 21!

Consell Municipal

Aquesta tarda, a les sis, es reunirà el Ple Consell Municipal sota la presidència del camarada Duran, on es tractarà la qüestió de distribució de conselleries i assumptes generals.

Consejería de Agricultura

Importa mucho que las mujeres del campo sepan que una gallina vulgar solo rinde unos 80 huevos al año, y que las gallinas de pura raza dan un promedio de puesta anual que alcanza a los 140 huevos.

Esto significa que una campesina que posea, por ejemplo, 100 gallinas de pura raza, podrá obtener anualmente «500 docenas de huevos más» que otra que tenga igual número de gallinas vulgares.

Campesinas: la Consejería de Agricultura os facilitará elementos para substituir las aves vulgares de vuestros gallineros.

Barcelona, Febrero de 1937.

Ciutadà, Pro-Infància Obrera espera el teu donatiu, que deus adreçar-lo a Carretera de Barcelona, núm. 21!

Sindicat de Treballadors de Banca (U. G. T.)

Es convoca a tots els afiliats al Sindicat de Treballadors de Banca, a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc avui dijous, a

Company! Aquella peça de roba que tens endreçada a casa tava, i que segurament no la faràs servir. Perquè no l'envies a Pro-Infància Obrera, Carretera de Barcelona, núm. 21, que servirà per als nostres germans refugiats?

Pels nens Josep Tor i Miquel Ros ha estat portat a la Comissaria de Vigilància un colom missatger amb el número 11.880 Espanya. A 36, que serà lliurat al seu poseïdor que el demàni.

El Comissari de la Generalitat company Jordi Frigola aquest matí s'ha traslladat a Barcelona per tal de resoldre diversos assumptes de la Comissaria amb el govern de la Generalitat.

ESPORTIVES

Diumenge vinent dia 28 jugaran a l'Estadi Municipal de Vista Alegre i corresponent al Torneig Catalunya-València els equips «València F. C.» i Girona F. C.

El partit promet tenir una vistosa grandiosa donada la particularitat de trobar-se ambdós equips empatats a cinc punts.

Demà publicarem els noms dels jugadors que s'aliniaran al camp de joc gironí.

Vida del Partit

Club Esportiu Proletari

Són convocats tots els afiliats a la reunió general extraordinària, que tindrà lloc avui dijous dia 25 del corrent i a les 9 i mitja de la nit a l'estatge social del P.O.U. M., tractant-se del següent ordre del dia:

Informe de la Junta.

Nomenament de secretari.

Id. comissió de futbol.

Assumptes general.

Esperem l'assistència de tots els socis.

La Junta.

Pro Infància Obrera

Tal com varem anunciar, el Doctor J. Martí Genís donarà, en el local de Pro-Infància Obrera, la primera lliçó de Puericultura, avui dijous, de 6 a 8 de la tarda, en la qual podran prendre part totes les noies que varen enviar l'inscripció que es necessitava per a dits cursos; així com és d'esperar que tothom posarà tot l'interès possible, ja que el Dr. J. Martí Genís, posa també per la seva part.

Degut a la importància que tenen els cursos de Puericultura, es prega la major puntualitat a les inscrites, ja que d'aquesta forma podrem portar a cap formar un cos d'infermeres-visidores d'aquesta beneficència.

Començarà el Dr. J. Martí Genís per el curs teòric baix el següent programa:

LLIÇÓ I. — Puericultura, necessaris i divisions. — Eugeniologia.

LLIÇÓ II. — Deures de la societat vers la dona embarrassada. — La mare com emblemà.

Els italians en vigílies de la posta en vigor del control de costes, desembarcaren a Espanya 10.000 "voluntaris" més

BARCELONA

Comunicats oficials

El d'ahir nit

Divisió Carles Marx i Ascaso.

— Res de nou.

Divisió Durruti. — Tiroteigs en les posicions sobre l'Ebre sense conseqüències. Lleuger duel d'artilleria en aquest sector.

Divisió Jubert. — Al sector d'Azaña l'enemic ha canonejat el Purvurell, i les nostres bateries han contestat l'atac i les ha fetes emmudir.

A la resta del front tiroteigs sense conseqüències.

El d'aquest matí

Divisió Carles Marx. — Tiroteigs a les proximitats d'Osca sobre una rajoleria fàciosa.

Divisió Macià — Companys. — Lleuger tiroteig i duel d'artilleria.

Als altres sectors sense nòveta.

El Consell de la Generalitat

Barcelona (2 tarda). — En rebre als informadors el president

del Front d'Aragó

Company els ha manifestat que aquesta nit seguirà el Consell reunit, suspès ahir. S'ha ratificat en les seves manifestacions fetes ahir de què el Consell tindrà un gran interès.

Intoxicació

Barcelona (2 tarda). — Aquest matí a la torre "Peris Manxeta" i degut a una escapada de gas ha trobat la mort la companya Victòria Layet de 25 anys i greument intoxicada una altra.

Toreski ja està bo

Barcelona (2 tarda). — Avui per primera vegada després de la seva malaltia que l'ha allunyat per dos mesos, de la vida "d'speaker" ha reemprengut les seves activitats el company "Toreski" excellent amic dels dissidents i component de "Ràdio Barcelona" en l'emissió de "Radio Beneficencia".

MADRID

Impressió del dia

Ha minvat bastant l'activitat que es venia desenvolupant al sector del Jarama. La iniciativa continua a les tropes, però en el dia d'avui s'ha notat en aquest sector una major tranquil·litat.

La situació de les forces lleials ha millorat notablement en aquests

sat de relleu l'esperit immillorable de les forces republicanes, així com la ferma disciplina que han aconseguit assimilar. Tant als sectors corresponents a San Martín de la Vega, La Maranyosa i altres, les nostres forces baten completament els nuclis de comunicació.

Els rebels, en les primeres ho-

LLICÓ III. — Puericultura pronaatal i intra-natal.

LLICÓ IV. — Puericultura postnatal. — Cuidados que exigeix el nou nat. — Desenrotllament, pes i talla.

LLICÓ V. — Higiene del nou nat - llit - habitació - primera sortida. — Alimentació del nou nat.

LLICÓ VI. — Cuidados especials als nens prematurs i als febles-confronats.

LLICÓ VII. — Puericultura de l'alletament. — Cuidados que necessiten els alletats. — Alimentació de l'alletament. — Dentició.

LLICÓ VIII. — Lactància per dida o mercenària. — Condicions que deu instituir-se. — Elecció de dida. — Precaucions de les dides. — Guardalactants i cambres d'alletament.

LLICÓ IX. — Lactància artificial.

LLICÓ X. — Puéricultura de l'alletament. — Alimentació complementària. — Preparació de sopas. — Règims als 8, 9, 10, 12 i 18 mesos.

LLICÓ XI. — Puericultura en la 1ª infància. — Alimentació. — Exemples de plats infantils. — Règim dels 18 als 30 mesos. — Menú per als nens de 2 a 4 anys. — Menú dels 4 anys fins al final de la primera infància.

LLICÓ XII. — Higiene general del nen. — Son - calefacció - vestits - aire - sol - bany - el xuclador - jocs com deuen orientar-se.

LLICÓ XIII. — Desenrotollo de la intel·ligència i del llenguatge.

LLICÓ XIV. — Profilaxis de les malalties infeccioses. — Malalties evitables.

LLICÓ XV. — El nen abandonat - causes. — Inconvenients de l'Hospital. — Ventatges de la seva formació en cases maternals.

LLICÓ XVI. — Puericultura pronaescolar i escolar.

Espectacles

Teatre Albéniz. — Velada de Opera. El gran cantant Laurence Tibbett fa una gran creació en aquesta cinta de la Fox. El vegem cantant troços de «Carmen» i el «Plagiar». que són una maravella.

La cinta musical 100 per 100 és en tot moment agradable.

«Flor del Arrabal», per Spencer Tracy i Jean Harlow.

Una bona pel·lícula que ens presenta un barri de pescadors de la tonyina. Les fàbriques d'envasar i la pesca de l'esmentat peix son troços intercalats a la cinta de la «Metro». De bonic argument i bona interpretació per part dels artistes.

PROGRAMA PER AVUI

Saló Durruti. — «La reina del barrio», per Jane Witors.

«Mademoiselle Doctor», per Myrna Loy i George Brent, i el documental «Esfamós con vosotros».

res d'aquesta nit, intentaren contraatacar alguns punts dominats per les tropes lleials, entre ells el del Pingarrón. Els lleials, que aquesta vegada esperaven l'agressió la rebutjaren sense gran esforç i novament es dedicaren a la fortificació amb gran intensitat, per la qual cosa aquestes posicions es mantenen inexpugnables.

Pels sectors més propers a Madrid, déiem avui al migdia, que s'havia operat amb èxit per alguns d'ells, especialment a Usera i Carabanchel. En el primer d'aquests sectors s'han pres dues cases més als rebels, les quals han estat conquistades en una lluita aferrissada cos a cos, perquè els rebels, encara que en va, han tractat d'oposar una certa resistència. A Carabanchel, després d'una lluita que ha durat bastant temps, s'ha conquistat el lloc conegut pel Blandón, el qual millora en gran manera les posicions republicanes, ja que, a la vegada que allunya més i més el front de les immediacions de Madrid, deixa una gran zona de terreny en la qual els rebels no poden operar. Tant és així que els feixistes s'han vist obligats a retirar les seves bateries per tal d'evitar que les nostres les desplacin violentament.

També s'han desenrotllat petits combats a la Ciutat Universitària i al límit del Parc de l'Oest. L'exèrcit lleial s'ha lliurat a la labor de perseguir i desfer nuclis fàciosos que pretenien hostilitzar l'exèrcit popular.

Continuen en igual estat les operacions a la província d'Avila i altres sectors del Nord de Madrid. Per Guadalajara, Guadarrama i Somosierra, intens canoneig rebel, el qual no ha tingut conseqüències després de les baixes que durant aquests dies els ha causat l'exèrcit popular. Tot ha quedat reduït, en el dia d'avui, a petits tiroteigs.

Durant la jornada d'avui, aprofitant la claror del dia, l'aviació lleial s'ha dedicat a bombardejar posicions feixistes a diversos sectors del front del Centre amb positius resultats.

Hem tallat la carretera que uneix Priego amb Alcalà la Real

Jaen, 25. — Les nostres forces del sector d'Alcalà la Real mantenen les posicions últimament conquistades i hostilitzen constantment l'enemic.

La companyia "Bautista" del quart batalló de Jaén, ha ocupat la Silera, important lloc de la carretera de Priego, per la qual cosa ha quedat tallada la comunicació entre aquesta població i Alcalà la Real.

Les nostres forces tenen encerclada materialment l'esmentada plaça, i tot fa creure que no triigarà a caure a les nostres mans.

Des de Castillo de Locubín es dominen les posicions enemicques, que són batudes eficaçment per les nostres forces.

La moral dels nostres milicians és excellent i l'esperit de la lluita molt ferm.

El batalló de Jaén, en aquest sector, està escrivint pàgines admirables.

Pro-edificis destruïts

Madrid (4 tarda). — La Junta de Defensa ha creat una ponència que estudiarà el cas dels edificis enrunats de Madrid per a procedir a la seva destrucció total o arranjamant ja que constitueixen un perill per a la via ciutadana.

Ha quedat nomenat president de la mateixa el senyor Julià Bessteiro.

Nou subsecretari de guerra

València (4 tarda). — President de Casablanca ha arribat aquest matí a l'aeroport el nou subsecretari de guerra. Ha conferenciat després amb el Govern de la República.

L'enemic està seriosament crevant, declarà Miaja

Madrid, 25. — El general president de la Junta Delegada de Defensa de Madrid ha tornat al seu despatx a les darreres hores de la tarda, després d'haver passat el dia recorregut els fronts que estan sota el seu comandament.

A les vuit de la nit rebé els periodistes i els digué:

— El dia ha transcorregut amb tranquil·litat. No s'ha efectuat cap moviment de forces, ja que l'enemic està seriosament crevant després de les baixes que durant aquests dies els ha causat l'exèrcit popular. Tot ha quedat reduït, en el dia d'avui, a petits tiroteigs.

Dos obusos fàciosos sobre Madrid

Madrid, 25. — A les primeres hores de la nit, l'artilleria feixista ha fet dos disparis contra el casc de la ciutat.

Un dels obusos en esclarir aconseguí alguns transeunits. Un home ha quedat mort a l'acte.

L'altre projectil no ha causat desgràcies personals.

O VIEDO

L'enemic es troba en situació compromesa al Naranco

Gijon, 25. — Es coneixen interessants detalls del desenvolupament de la lluita en els diversos sectors del front asturià.

Sector San Lázaro-Buenavista. — La lluita s'ha endurit per moments en aquest sector. Els braus milicians tenen a ratlla a l'enemic, que s'està jugant la pell. Avui s'han destacat en aquests combats els bascos. Els batallons Perezagua, CNT i Rússia, que comanda el tenent coronel Rahola, han fortificat avui les posicions que s'estenen fins Olivares, a la zona recentment conquerida.

En aquest sector es troba el Pic de Pando, sobre San Claudio, que és un vigilant de tota la part del Naranco.

L'enemic va tenir, temps enrera, la pensada de conquerir-lo. La nit la dedicaren els rebels a una concentració de forces, que sortiren dels seus cataus, després d'una intensa preparació artillera. L'energia dels bascos va desconnectar l'enemic i li féu perdre una gran part dels seus homes. L'enemic ha de provisionar el Naranco per mitjà de muls.

Per la part de Buenavista, és la Casa del Jabonero, la posició on es concentrava principalment l'atenció del comandament i dels nostres lluitadors. Sense ella, tant la plaça de braus com l'Estadi, deixen d'ésser punts forts. Per a aquesta acció, els nostres rebren forces de refresc i es llancaren a fons amb llurs millors armes. Les nostres tropes, en aquest sector, es menjan materialment el terreny.

ESTRANGER

Els obrers tindran vacances

Londres (4 tarda). — Es creu com a cosa verossímil que els obrers anglesos i francesos tindran aviat les seves vacances anuals pagades.

Cap a la revindicació total

Nova York (4 tarda). — Sis cents obrers d'una important fàbrica de rellotgeria de l'estat d'Illinois i 900 d'una fàbrica de calçat de Boston s'han declarat en vaga avui. El motiu és el de demanar més augment de sou.

S'han de reprendre les relacions amb l'Espanya lleial

Londres (4 tarda). — El Consell Regional Pro-país demana al govern anglès que es reprenguin les relacions normals amb l'Espanya lleial.

Ramon d'Unamuno es mort

París (4 tarda). — Malgrat les notícies que hem rebut de si era mort o no Ramon d'Unamuno, avui hem rebut un telegrama anunciant

que hi veuen els observadors seria la total collaboració lleial, per part dels austriacs, amb els Estats de la Peita Entesa.

Deu mil italians més a Espanya

París (4 tarda). — "L'Oeuvre" publica una informació dient que mentre s'estudiava el pla de control de costes i en vigilies de la implantació del mateix o sia els dies 18 i 19 de febrer els italians desembarcaren 10.000 "voluntaris".

La senyora Talbois diu que mentre no es controli les costes mallorquines, els italians seguiran empleant el medi d'enrolar "voluntaris" en llurs posicions estrangeres i enviaran continuament indígenes als rebels espanyols.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CIUTADANS, 12.—TELE, 206
Preus de suscripció 2'50 ptes. el mes
Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telèfons del P. O. U. M. :

Redacció de L'ESPURNA, 206

P. O. U. M. i J. C. I., 288

Club Esportiu Proletari, 561

Caserna Lenin: 122

Los paseos de la Rambla Cese la frivolidad suicida

Los dos mitines celebrados el domingo pasado, a la misma hora, en nuestra ciudad, me sugieren el presente comentario.

Dejemos la clasificación de los dos auditórios respectivos. Claro, vió el que quiso, como los trabajadores saben situarse en su puesto.

Pretendemos analizar otros aspectos con ser ese muy interesante y sugeritivo.

Habréis observado cada día la animación de la Rambla, a ciertas horas, con una tonalidad bullanguera y frívola impropia de la situación trágica que atravesamos.

El anuncio de los dos actos que ya he mencionado, interesantes de cierta manera para unos y otros, me hizo suponer que la sensibilidad de las conciencias (creía que tenían) de los pasantes cotidianos, se sentiría movida a realizar el pequeño sacrificio de sus paseos para hacer acto de presencia en los mitines que se celebraban.

Dejé, por un momento, la concentración de mis camaradas en la Plaza de la Independencia y, luego, de contemplar las hermosas calvas de los social-reformistas que aplaudían a Comorera, llegué a la Rambla.

El mismo espectáculo de cada día. Arriba y abajo, ir y venir de los eternos vagabundos, con ese paso de los que andan sin ir a ninguna parte. La misma despreocupación indignante, parecían habitantes de otro planeta.

Esto no debe continuar así. Mientras los unos trabajan, se sacrifican y mueren en los campos de batalla, a cuatro pasos de aquí, a otros no les preocupa otra misión que la de divertirse. Ante el mucho trabajo urgente de no hacer nada útil, en toda la semana, se dedican a divertirse el domingo, hay que recogerlos y llevarlos a realizar la gente que no puede estar parada. Sería suicida consentirlo.

Los señoritos remilgados que tras al frente a hacer trincheras. Su presencia en la retaguardia supone una desmoralización que no puede continuar.

Y las niñas románticas, de labios pintados y cabello a la permanente, a fregar y coser, a trabajar en algo útil, mientras nuestras compañeras obreras se instruyen en el manejo de las armas ante la inminente necesidad de usarlas pronto.

Esa será la única manera de terminar con el espionaje en retaguardia

Otra maniobra de los que quieren la unidad

Dada la gravedad de los momentos que atravesamos y de las múltiples necesidades de los compañeros que luchan en los frentes de batalla, el SOCORRO ROJO DEL P.O.U.M. en todo momento ha trabajado enérgicamente en la recaudación de ropas y víveres y en su envío a los camaradas que heroicamente defienden las conquistas del proletariado. Sin exagerar diremos que hasta la fecha sobrepasan de treinta y cinco el número de toneladas de víveres que han sido enviados a Madrid por este SOCORRO ROJO DEL P.O.U.M. hecho que demuestra la actividad y el interés que el COMITÉ CENTRAL DEL SOCORRO ROJO DEL P.O.U.M. ha desplegado en todo momento en beneficio de los caídos en la lucha.

Sin embargo acaba de constituirse el Comité de Ayuda Permanente a Madrid compuesto por representantes de todas las organizaciones sindicales y

políticas de Cataluña y a pesar del vivo interés que el COMITÉ CENTRAL DEL SOCORRO ROJO DEL P.O.U.M. ha demostrado en todo momento para colaborar en toda obra de socorro a las víctimas del fascismo, se ha prescindido de una maniobra vergonzosa de su cooperación en la formación de dicho comité.

EL COMITÉ CENTRAL DEL SOCORRO ROJO DEL P.O.U.M., acostumbrado a ser víctima de oscuras maniobras de los más entusiastas de la unidad no se ha visto del todo sorprendido pero ha decidido hacer pública esta nota porque todos los obreros revolucionarios y todos los camaradas antifascistas no extrañen de la no participación del SOCORRO ROJO DEL P.O.U.M. en el mencionado comité.

No obstante el SOCORRO ROJO DEL P.O.U.M. continuará activamente mandando víveres y ropa al frente de Madrid y estará como siempre dispuesto a colaborar con todas las organizaciones obreras y antifascistas en todo trabajo de ayuda y socorro a los caídos en la lucha contra el fascismo a pesar de las maniobras y zancadillas que puedan oponerse a su paso, ya que el COMITÉ CENTRAL DEL SOCORRO ROJO DEL P.O.U.M. está dispuesto a luchar contra todo y contra todos los que obstaculicen en su marcha hacia el triunfo de la Revolución Socialista.

Comité Central del Socorro Rojo del P.O.U.M.

Barcelona, febrero 1937

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda:

EDITORIAL MARXISTA

Banys Nous, 16. — Barcelona

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciutadans, 12. — GIRONA

Una dita popular

Tots els companys i companyes que vulguin prestar-se com a donadors desang, deuen passar per la porteria del Hospital de les Comarques Gironines, tots els dimecres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisis corresponent.

De l'enemic que no veig Déu em guardi que del que veig ja me'n llivrare jo. Però com que Déu.... vigila, obrer! No et deixis arrabassar a la rera guarda el que el teu camara pa defensa al front.

Línia M. S. A.

Des del 20 de febrer del 1937

N.º tren	Barcelona	Empalme	Girona	Figueres	Port-Bou
280	5'12	10'37	12'25	14'40	15'51
1214			5'07	7'26	9'14
242 bis	7'25	9'32	10'21	11'38	12'29
248 ter.	19'10	21'08	21'47		17'42
N.º tren	Port-Bou	Figueres	Girona	Empalme	Barcelona
243 bis			5'45	6'50	8'40
281	11'48	13'30	16'27	18'35	21'56
Pb. 61-247	14'55	15'43	17'00	17'48	19'56
1127	17'20	18'41	20'28		20'37

Fulletó de L'Espurna 22 - El Talé de Ferro

poc corrent entre els homes de la seva espècie. Coincidint en això, amb Pere Denelly, era d'opinió que Jackson tenia dret a una indemnització. Fins i tot, va anar més enllà qualificant de crueïtat sense entraides l'haver tirat al carrer aquell treballador que quedava del tot incapacitat, després de l'accident. Va repetir-me, ell també, que es produïen amb freqüència accidents a la filatura i que era un mot d'ordre de la Companyia d'oposar-se a totes les reclamacions que es formulessin en semblants casos.

Això, representava centenars de mils dòllars per any per als accionistes, va fer.

Aleshores vaig recordar-me de l'últim dividend que el pare havia cobrat, amb el qual havia comprat un magnífic vestit per a mi i uns quants llibres per a ell. Vaig recordar l'acusació que l'Ernest va fer-me quan em va dir que la meva faldilla era tacada de sang, i vaig sentir una esgarri-

fança de la meva carn sota les vestidures.

Quan declaràreu que no vareu dir que Jackson fou víctima de l'accident perquè volgué evitar una deterioració de la màquina?

No, va respondre, cloent fortament la boca, amb amargor. Vaig declarar que Jackson havia estat ferit per la seva negligència i poca cura, i que la Companyia ni n'era responsable ni n'era mereixedora de cap blasme.

Però, hi havia hagut negligència per part d'ell?

Ja se'n pot dir negligència si és vol, o qualsevol altre mot que us plagi. El cert és que quan un home ha treballat moltes hores seguides està fatigat.

Aquell individu m'anava interessant. Sense cap dubte es tractava d'un tipus menys vulgar que els altres.

Sóu més instruït que la major part dels obrers, vaig dir-li.

He passat per l'Escola Secundària, va respondre'm. Vaig poder estudiar fent de

porter. El meu somni daurat era ingressar a la Universitat, però el meu pare va morir, i vaig venir a treballar a la filatura.

Hauria volgut esdevenir naturalista, afegí timidament, com si confessés una debilitat. Adoro els animals. En lloc d'això, he entrat a la fàbrica. En ésser contramestre vaig casar-me, varem tenir família i... vaig deixar d'ésser amo dels meus actes.

Què voleu dir amb això?

Pretinc explicar el perquè vaig decla-

rar en el procés, per quines raons vaig seguir les instruccions donades.

Donades, per qui?

Pel coronel Ingram. Es ell qui va indi-

car-me les declaracions que calia fer.

I que vareu fer que Jackson perdés el

plet.

Féu un signe afirmatiu, i la sang li puja a les galtes.

— Jackson tenia una dona i dues criatu-

res al seu càrec.

— Ho sé, va dir tranquil·lament, però la

seva expressió esdevingué més pesom-

brosa.

Digueu-me, vaig continuar. Us valcos tar gaire, quan assistieu als cursos de l'Escola Secundària, per a transformar-vos de l'home que èreu en l'altre capaç de fer un acte com aquest?

Vaig ésser sorpresa i vaig sentir-me es-

pantada per la rapidesa amb la qual s'en-

furismà. Va llençar una formidable blasfèmia (1) i estrenyà el puny com per a pe-

gar-me.

— Perdoneu-me, digué al cap d'un ins-

tant. No, no em fou pas gens fàcil... I ara,

jo crec que el millor que podeu fer es anar-

vos-sen... Haveu tret de mi tot el que vo-

liau. Però, tinc de fer-vos una advertència

abans que us en aneu. No us serviria de-

res repetir el que us he explicat: Ho nega-

ria, i no hi ha testimonis. Ho negaré tot

fins els més petits detalls, i si cal ho nega-

ré sota jurament al banc dels testimonis.

(1) Diguem per a explicar, no la blasfèmia de Smith,

sino la paràula ènergica d'Àvia, que aquestes virilitats

del llenguatge, corrents en aquella època, traduïen a la

perfecció la bestialitat de la vida que es portava flayers,

vida més desfilins que d'essers humans;